

BIOGRAFIA

Miquel A. Riera - Edit. Moll

Certament, un dels gèneres literaris més difícil de llegir però que a la vegada té, una aura de prestigi quasi sagrat és la poesia, l'art literari més antic, possiblement, sempre lligat als rituals religiosos i socials. Perquè la poesia gaudeix la màgia; una màgia que ha d'ensaborir-se a poc poc: per llegir un poema cal estar en una determinada situació i en un de- terminat estat anímic, i hom no pot llegir un llibre de poesia com qui llegeix una novel·la.

Així i tot, la poesia, si bé és literatura d'estones molt minvades i escollides, tanmateix no és tan minoritària com molts pensen. Per açò, de tan en tan, oferim a "Racó de lectures" algun llibre de poemes:

Avui us presentem un poeta mallorquí, Miquel Angel Riera, amb una obra, BIOGRAFIA, publicada a la col·lecció la Salen- quera, de editorial Moll.

BIOGRAFIA és un recull de tretze poemes, al llarg dels quals l'autor ens va repassant la seva vida, però no de manera superficial i absolutament individualitzada del qui fa un exercici d'equilibris psíquics, vessant les seves dèries sobre el paper; ans al contrari Miquel A. Riera aprofundeix el seu discurs poètic dins un marc més ample, on cada situació adquireix valor universal.

L'eix-central dels poemes el constitueix l'entrada de l'home a l'edat adulta. Però aquesta fita ve marcada per una certa recança, i abans de tancar definitivament la porta, gira els ulls endarrera:

"vull adreçar la vista cap enrera..."

i es rebolca dins l'enyorança del temps passat:

"tenc tirada cap a l'enyorança i la condició amorosa..."

Aquesta "tirada cap a l'enyorança" és una de les sensacions que més surten dins tot el llibre. Per açò, perquè gran part del que comunica a "Biografia" és record, els poemes es converteixen sovint en llargues descripcions, en les que l'autor mostra una ampla gamma de recursos literaris i un fort domini del llenguatge.

A cops la narració s'atura en breus reflexions de forma molt senzilla i contingut profund:

"Ah, entrançable record, fresc i concret com una gerra d'aigua!

Altres moments les imatges es tornen surrealistes i d'un cert contingut simbòlic:

"Les mosques remuquen un saltiri..."

i com a resultat arriba a l'expressió naïf:

"Estimar, quan a mi em passa, quan comenc a tenir-ne la pell plena d'escaladura és exactament com anar pel capavall en bicicleta de quinze anys"

En definitiva és un fer recompte del que s'ha de deixar i no es voldria, si fos possible. Miquel Angel Riera va contant una vida, que podria esser la seva o una altra, viscuda sens dubte a un poblet del camp mallorquí: vida rural i simple, sense alts i baixos, aixorca de sorpreses, tot ben lligat, sense sorolls estridents.

Per açò el vers és també un vers poc formal; bastint cada poema en base a llargs paràgrafs; bastint cada poema sobre una constant abundor de verbs —element narratiu— que es presenten a vegades nuè passant de manera ràpida, i a vegades amb una intensa ornamentació d'adjectius —element descriptiu— que van repassant el paisatge rural i les persones que li van desfilant pel record a flor de pell, amb un llenguatge en el que es troben plegat i al mateix nivell l'expressió culta i el mot planer.

La narració té certament alts i baixos, moments on el record passa molt ràpid, i d'altres que la reflexió retura l'instant. Però inexorablement "la condició amorosa" s'imposa sobre "l'enyorança" amb impuls juvenil:

"Amor per l'amor altra, d'ale curt, que gairebé no transpuja més enllà de la pell i té l'engrunada tèbia..."

i s'abranca dins la passió, totalment fus dins l'altra:

"vull perllongar-me més enllà de mi, salvant-me des de tu..."

Al final transpassa la porta de l'edat adulta, per a integrar-se dins un món on sovint l'home es perd dins la massa social, però sense perdre en cap moment la visió de l'home singular i senzill de cada dia:

"Si parlaré, vull parlar, cara a cara, de l'home que conec..."

G.J.B.

En definitiva, BIOGRAFIA no és un llibre per llegir en una nit, com mai sol succeir amb la poesia, però sí per ensaborir-lo lentament, com un licor fort, que cal ~~ben ensaborir-lo~~ *beure* a petits glops.